

ΑΘΗΝΑ

Λόγω του αποκλεισμού των Αθηνών ένεκα ποδηλατοδρομιών τελικά συγκεντρώθηκαν γύρω στα 100 άτομα έξω από την Γερμανική Πρεσβεία σήμερα.

Από την Διεθνή Επιτροπή παρευρέθηκε μόνο ο **Τζανής Γκούσκος**, διότι η **Ελένη Σαββάκη** είχε αποκλεισθεί στην Σαρωνίδα.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι :

Σάββας Καλεντερίδης,

Παναγιώτης Λαφαζάνης, Πρόεδρος της ΔΗΚΕΑ,

Μανώλης Λιανάκης, ιδρυτής της κίνησης ΣΥΝΕΠΕΙΑ ,

Αντώνης Παυλίδης, Πρόεδρος του Ελληνοαρμενικού Συνδέσμου φιλίας,

Πρέσβης ε. τ. **Γιώργος Αϋφαντής** και πολλοί άλλοι...

Ο οργανωτής Πρέσβης ε. Τ. **Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος**, απηύθυνε χαιρετισμό εκ μέρους της Διεθνούς Επιτροπής και μετα έδωσε τον λόγο στον Γιάννη Λιανάκη και στον Παναγιώτη Λαφαζάνη.



ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με περίπου 70 παρόντες, που τους πήραν πολλά ΜΜΕ. Θα ανέλθουν φωτογραφίες προσεχώς.

Ομιλία μου της 6.4.2025, μπροστά στο Γερμανικό Προξενείο, για το γερμανικό χρέος

Σήμερα συμπληρώνονται 84 χρόνια από την αποφράδα εκείνη ημέρα της 6^{ης} Απριλίου του 1941. Ήταν Κυριακή, όπως σήμερα, όταν η υπέρβαρα ναζιστική μπότα εισέβαλε ξημερώματα εναντίον της πατρίδας μας. Και, στη συνέχεια, για 1625 μέρες οι Έλληνες μαρτύρησαν κάτω από ένα ιδιότυπο γενοκτονικό καθεστώς ασύλληπτης βαρβαρότητας.



Οι ανθρώπινες απώλειες, στο διάστημα της ναζιστικής κατοχής, υπολογίζονται σε 330.000 ή στο 4.8% του τότε ελληνικού πληθυσμού, που μαρτύρησαν, σφαγιάστηκαν,

κάηκαν ζωντανοί ή και άφησαν, σκελετωμένοι από πείνα, την τελευταία τους πνοή στους παγωμένους δρόμους του χειμώνα του 1941/42.

Η τραγωδία ολοκληρώθηκε με τη χορήγηση του κατοχικού δανείου στη Γερμανία το 1944. Η βασική τροφή των Ελλήνων, στην κατοχή, ήταν οι λαχανίδες, ενώ ο καλπάζων πληθωρισμός ολοκλήρωνε τη βιβλική καταστροφή.

100 χωριά ισοπεδώθηκαν και 640.000 άνθρωποι έμειναν άστεγοι. Τα περισσότερα παιδιά, μετά το τέλος της ναζιστικής κατοχής, είχαν αδανοπάθεια ή άλλες ασθένειες, από τις ανείπωτες κακουχίες.

Οι υποδομές της οικονομίας κυριολεκτικά καταστράφηκαν, το εμπόριο κατέρρευσε πλήρως εξαιτίας της κατάσχεσης του εμπορικού στόλου, και εγκαταλείποντας τη χώρα οι Ναζί ποδοπάτησαν ότι είχε παραμείνει, ακόμη, όρθιο, για να μην το βρουν οι αντίπαλοι.

Ο ναζιστικός εφιάλτης τελείωσε στις 12 Οκτωβρίου του 1944, με το ξέφρενα χαρμόσυνο χτύπημα των καμπανών, και τους Έλληνες να ξεχύνονται στους δρόμους με δάκρυα χαράς στα μάτια. Η χώρα ήταν ερειπωμένη, αλλά με τη λευτεριά και φυσικά, με τις αναμενόμενες γερμανικές επανορθώσεις, οι Έλληνες ανυπομονούσαν να γιάνουν τις πληγές και να οδηγήσουν την πατρίδα τους στην ανάπτυξη.

Δυστυχώς, όμως, οι εξελίξεις δεν ήταν αυτές που περίμεναν, καθώς το γερμανικό χρέος δεν πληρώθηκε ποτέ. Αρχικά, μας είπαν ότι θα πρέπει να αναμείνουμε την ένωση των δύο Γερμανιών, και θεωρήσαμε εύλογο το αίτημα. Η ένωση αυτή συντελέστηκε τον Οκτώβριο του 1990, δηλαδή 35 χρόνια από σήμερα.

Δίπλα στο Γερμανικό Προξενείο βρεθήκαμε κάπου 70 άνθρωποι για να διεκδικήσουμε το αυτονόητο πού οι μεν Γερμανοί κάνουν πώς δεν καταλαβαίνουν, οι δε κυβερνήσεις μας δειλιάζουν να απαιτήσουν. Τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια πού αντιστοιχούν στις πολεμικές επανορθώσεις για τις κατεστραμμένες ελληνικές υποδομές, στις αποζημιώσεις χιλιάδων εκτελεσθέντων στα Ολοκαυτώματα τόσων χωριών τής Κατοχής και στο Κατοχικό δάνειο (διάολε!) πού μένει ανεξόφλητο. Παράλληλα βέβαια και τούς αρχαιολογικούς θησαυρούς πού λήστεψε το ναζιστικό κράτος και συνεχίζει να κρατά το ...μεταναζιστικό.

Ή κ. **Μαρία Δελιβάνη** και ό κ. **Λευτέρης Κωνσταντινίδης** μίλησαν με στοιχεία και με πάθος για την κορυφαία αύτη εθνική μας υπόθεση, δίνοντας σέ όλους το παράδειγμα για το τί θα πει διά βίου συνέπεια και αγώνας για τα ελληνικά κοινά. Ή κ. Δελιβάνη περιέγραψε την οικονομική συντριβή τής γερμανοκρατούμενης Ελλάδας και ό κ. Κωνσταντινίδης τόνισε την ξεδιάντροπη λεηλασία των ανά την χώρα βιβλιοθηκών και μουσείων.

Ο παριστάμενος βουλευτής **Νίκος Παπαδόπουλος** σέ δηλώσεις του εξέφρασε τον θαυμασμό του στους προαναφερθέντες, κάλεσε τούς Γερμανούς να θυμηθούν πώς δεν είναι απόγονοι μόνο τού Χίτλερ αλλά και τού Γκαίτε και συνέδεσε την ιστορία των μη αποδιδόμενων οφειλών με τα Γερμανό πνευστά Μνημόνια που έδιωξαν 1.000.000 ελληνόπουλα, επίδοση τραγικότερη κι από το Παιδομάζωμα.

Παρέστησαν επίσης ο περιφερειακός σύμβουλος Αττικής **Γαβριήλ Αβραμίδης**, ο **Μιχάλης Πατσίκας** από την ΕΠΟΣ, ενώ χωρίς τη βοήθεια τού **Γιάννη Κουριαννίδη** (Δημοτική Κίνηση Θεσσαλονίκη Πόλη Ελληνική) δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτε.



Και, λοιπόν, τι έγινε σε αυτά τα 35 χρόνια; Αυτά που συνέβησαν είναι, απίστευτα, και ανήκουν σε μυθιστορήματα αρρωστημένης φαντασίας και τρόμου.

Συγκεκριμένα, τα γερμανικά χρέη δεν πληρώθηκαν ποτέ, παρά την ενοποίηση των δύο Γερμανιών. Και το 2009, όταν η Ελλάδα αντιμετώπισε προβλήματα ρευστότητας, που τρομοκράτησαν τις γερμανικές και γαλλικές τράπεζες, επειδή ήταν φορτωμένες με ελληνικά χαρτιά, η ΕΕ προσέτρεξε σε βοήθειά μας, ζητώντας και τη συνδρομή του ΔΝΤ.

Να δούμε, λοιπόν, σε τι συνίστατο αυτή η βοήθεια.

Το χρέος της Ελλάδας, το 2009, με το οποίο εισήλθε στο 1^ο Μνημόνιο υπολογίστηκε σε 270 δισ. Ευρώ. Το κατοχικό χρέος της Γερμανίας προς την Ελλάδα, υπολογίζεται γύρω στα 2 τρισεκατομμύρια, με τους τόκους των δεκαετιών, δηλαδή πολλαπλάσιο του δικού μας. Όμως, αντί η Γερμανία, ως ουσιαστικά επικεφαλής της ΕΕ, να επιστρέψει επιτέλους το τεραστίων διαστάσεων χρέος της προς την Ελλάδα, αντ' αυτού μας δόθηκε (άκουσον-άκουσον) δάνειο 300 δισ. Ευρώ, καταδικάζοντας, ταυτόχρονα, την Ελλάδα, σε πρόγραμμα λιτότητας, που απέκλειε παντελώς την ανάπτυξη. Δηλαδή, επρόκειτο για μια δεύτερη καταστροφή.

Η ΕΕ διαλαλεί, με υπερηφάνεια, ότι ουδέποτε στην οικονομική ιστορία, δόθηκε τόσο μεγάλο δάνειο σε χώρα που χρωστούσε, προκειμένου να βοηθηθεί. Αποσιωπά, ωστόσο, ότι στη χώρα αυτή, στην Ελλάδα, η Γερμανία χρωστούσε τεραστίων διαστάσεων χρέος, το οποίο, αν της το έδινε, η Ελλάδα δεν θα χρειαζόταν το δάνειο της ΕΕ, των 300 δισ. Ευρώ.

Υπάρχει και συνέχεια. Προκειμένου να εξασφαλιστεί πλήρως, προφανώς η Γερμανία, από τυχόν απαιτήσεις της Ελλάδας για αποπληρωμή του κατοχικού χρέους, άκουσον-άκουσον, μας υποχρέωσε να υπογράψουμε όρο, στο 2^ο Μνημόνιο, περί μη συμψηφισμού χρεών.

Ανήκουστο όντως. Και να προσθέσω ότι παρόμοιος όρος, δεν θα γινόταν σίγουρα δεκτός ούτε από την τελευταία και πλήρως εξαθλιωμένη χώρα της υφηλίου. Έγινε, ωστόσο, δεκτός από την Ελλάδα, ευρωπαϊκή χώρα του 21^{ου} αιώνα και μέλος της Ευρωζώνης.

Έτσι, η Ελλάδα βυθίστηκε για δεύτερη φορά, σε μακρόχρονη και απόλυτη καταστροφή, από τη Γερμανία, που δεν ήθελε να πληρώσει τα χρέη της. Γιατί, υποθέτω ότι είναι ξεκάθαρο, ότι η Ελλάδα ουδέποτε θα έμπαινε στα τρία εγκληματικά Μνημόνια, αν η Γερμανία, η οποία επιπλέον ετοιμάζεται τώρα να επανεξοπλιστεί, της είχε καταβάλει, όπως όφειλε, τα χρέη της.

Η εξήγηση της μη καταβολής του γερμανικού χρέους, προς την Ελλάδα, βασίζεται σε δύο πυλώνες. Η Γερμανία, κάθε φορά που γίνεται συζήτηση για το χρέος της προς την Ελλάδα, είτε σιωπά, είτε υποστηρίζει ότι το ζήτημα έχει λήξει. Ενώ οι πάντες γνωρίζουν ότι πρόκειται για εγκλήματα πολέμου, και ότι οι αξιώσεις της Ελλάδας είναι νομικώς ενεργές και δικαστικώς απαιτητές. Και από την πλευρά της Ελλάδας, οι διεκδικήσεις της εκφράζονται, δυστυχώς, με χλιαρό και φοβικό τρόπο, προκειμένου να μη δυσαρεστήσουν τη Γερμανία, και προκειμένου να διατηρηθεί έτσι φιλικό κλίμα ανάμεσα στις δύο χώρες. Δηλαδή, φιλικό κλίμα, με αντίτιμο την καταστροφή της πατρίδας μας και την εξαθλίωση του λαού μας.

Είναι, ωστόσο, σαφές ότι η απαίτηση των γερμανικών επανορθώσεων δεν εμπίπτει στην κατηγορία φιλοφρονήσεων απέναντι στη Γερμανία. Αντιθέτως, τα χιλιάδες μαρτυρικά θύματα των Ναζί, και ο ελληνικός λαός που αιμορραγεί και λιμοκτονεί, για να καταβάλει τις δόσεις ενός δανείου, και ενός χρέους που ουσιαστικά δεν τον βαρύνουν, αλλά αντιθέτως του τα χρωστούν, ζητούν Δικαιοσύνη.

Να συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, το πόσο είμαστε ένα μεγάλο θύμα, για πολλές δεκαετίες. Να συσπειρωθούμε, και να στηρίξουμε τις ηγεσίες μας, στην απαίτηση των γερμανικών χρεών, με τρόπους που να αρμόζουν σε ανεξάρτητο και όχι σε υποτελές κράτος. Να αναστατώσουμε την υφήλιο με το απολύτως δίκαιο αίτημά μας. Και να υπενθυμίσουμε στους Γερμανούς, ότι οι καλοί λογαριασμοί είναι η προϋπόθεση της ισότιμης φιλίας.

Το δικό μου σκεπτικό (**Κ. Καραϊσκος**) για τη συμμετοχή μου στην Επιτροπή και στην εκδήλωση ήταν πώς χρειάζονται κι άλλες δυνάμεις να σπρώξουν το θέμα στο προσκήνιο. Τώρα που η Γερμανία βλέπει την οικονομική της ευρωστία να μειώνεται (χωρίς το φθηνό ρωσικό αέριο) και την πολιτική της ισχύ να περιορίζεται (χωρίς τις ΗΠΑ που επί Τράμπ αποστασιοποιούνται από το φιλελέφτ καθεστώς), τώρα να πιεστεί το πολιτικό προσωπικό της πατρίδας μας να διεκδικήσει σθεναρά. Πόσο μάλλον που βλέπουμε τα γερμανικά σχέδια επένδυσης 1 τρισ. ευρώ για όπλα και σχετικές υποδομές! Όπως το γράψαμε και στο Πανό μας:

ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟ,

ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ!